

SEFANJA

Sefanja handler for det meste om "Herrens dag", og det er en bok som har to aspekter på to måter. Det ene er at "Herrens dag" har to aspekter i at den er negativ for de stolte, de som setter seg selv over Gud, og positiv for de ydmyke, de som stoler på Gud. F.eks. på den samme dagen som "hele jorden fortæres" (3,8) skal folkeslagene "påkalle Herrens navn" i det neste verset. Dette gjør at Sefanja inneholder mye dom og "mørke", men samtidig noen av de mest positive versene vi finner i Bibelen, som også er kanskje det denne boka er mest kjent for: "Gud jubler over deg som på en høytidsdag" osv (3,17). Dette er fordi Herrens dag er både dom og håp, avhengig av hvor du står i forhold til Gud.

Et annet dobbelt aspekt er at denne dommen ("Herrens dag") refererer både til da Gud brukte andre nasjoner til å dømme Juda og nabolandene i århundret som fulgte, og til den siste globale dom som fortsatt ligger i framtiden. Sef 1,1 sier at dette budskapet kom under kong Josjia, som var en av de beste kongene i Juda som reformerte landet i 628 og 622 f.Kr. og stoppet mye av avgudsdyrkelsen. Sefanja bidrar til dette med sitt budskap for å "utrydde den siste rest av Baal" (1,4).

Mye av "Herrens dag" i Sefanja handler altså om at dommen kommer i form av kriger, og Sefanja er muligens den siste profeten før eksilet som advarer mot denne dommen. De første nabolandene begynte å gå under bare 10 år etter Josjias siste reform, og Juda ble tatt av babylonerne litt senere, i 586 f.Kr. Det andre aspektet er da hva disse historiske hendelsene pekte fram mot, altså den dagen da Gud skal dømme hele verden. Deler av boka ser ut til å handle mer om en universell dom enn en nasjonal dom som allerede har skjedd fra vårt ståsted.

Guds hensikt er ikke dommen i seg selv, men å gjenopprette forholdet til menneskene. Løsningen finner vi i 2,1-3: Søk Herren, søk rettferdighet, søk ydmykhet. Etter dette nevnes "en rest" av folket flere ganger, altså den lille gruppen som blir reddet gjennom å følge det som sies i 2,1-3.

Kap 1 handler generelt om at "Herrens dag" kommer, og så gis altså løsningen i 2,1-3. Deretter fortsetter han med dom over folkeslagene, og noen av disse ble jo tatt før Juda og burde fungere som en oppvekker når de så at denne dommen begynte å skje. Så glir han rett over i fra å ha snakket om Ninive til å snakke om Jerusalem i 3,1. Fra 3,8 og ut boka handler det om "Herrens dag" som er både dom og frelse. Da er det frelse for denne lille "resten" som stoler på Gud og ikke på seg selv. Så det er én syklus av synd-dom-gjenopprettelse, og gjenopprettelsen begynner da i 3,9.

Vi finner Jesus både i all dommen, fordi "Herrens dag" i NT er det samme som Jesu gjenkomst og det er Jesus som skal dømme, men vi finner også Jesus i frelsen, det andre aspektet av "Herrens dag". Og 3,9 ligner veldig på Rom 10,13 (hvor Paulus siterer Joel), hvor "hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst". Og "Herren" i NT er nesten alltid Jesus.

Kap 1	Herrens dag kommer	
2,1-3	Redningen: Søk Herren, rettferdighet og ydmykhet	
2,4-15	Folkeslagenes dom som oppvekker for Juda	Synd og dom
3,1-7	Jerusalem skal dømmes	
3,8-20	Herrens dag er både dom og frelse	Gjenopprettelse (fra v. 9)